JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 21sten JULY, 1821. N. 29.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiscalaat den 18den July 1821.

WAARSCHUWING.

AAN den Raad Fiscaal kenbaar gemaakt zynde dat eenige Eigenaars of Bruikers van Visscher Kanos of Pontjes kunnen goedvinden, om aan dezulken, welken daaraan nalatig zyn gebleven, hunne bekomene Passen of Permitten te leenen en op deze wyze onder een valschen en verkeerden naam de hoofdwacht en andere geautoriseerdens misleiden, waarschuwt elk en een ieder, die zulks mogt aangaan tegen zulke onbehoorlyke handelingen, en roept als nog op alle de genen welke tot hiertoe in het nemen dezer permitten nalatig zyn gebleven, dezelve als nog optegeven en aftehalen by den Plaats Majoor dezer kolonie als hiertoe geregtigd. Zullende anderzins de nadeelige gevolgen zich zelven te wyten hebben en door het Officie Fiscaal ten strengsten hierop werden gevigileerd.

De Raad Fiscaal voornoemd,

I. J. ELSEVIER.

Den 12den July 1821.

DIRECTEUREN van het Fonds ter vernietiging der afgekeurde Johannissen, berigten aan de belanghebbenden, dat van den 16den tot ultimo dezer, ten kantore van het Fonds voornoemd, zullen worden afgelost voor gekapt zilvergeld, de onderstaande uitgelotene bewyzen van Twintig Johannissen, te weten:

N°	5	N°	204	N°	395	No.	423	N°	511
„	75	„	215	„	396	„	435	„	513
„	90	„	235	„	406	„	464	„	523
„	119	„	287	„	410	„	468	„	531
„	120	„	312	„	412	„	469	„	541
„	162	„	329	„	415	„	475	„	547
„	167	„	334	„	416	„	486	„	564
„	189	„	393	„	421	„	510	„	572

Te zamen 800 Johannissen.

Voorts worden de belastingschuldigen aan voornoemd Fonds, nog by deze voor de laatste maal aangemaand, om hunne achterstalligen te voldoen; zullende de nalatigen zich zelven de nadeelige gevolgen daarvan te wyten hebben.

Uit naam van Directeuren voornoemd,

FERGUSON, Boekhouder.

MANIFEST

Aan de inwoners van Venezuela, door den Veld Maarschalk Don Miguel de la Torre, Generaal en Chef van de expeditionaire armee van het vaste land, over de voortzetting van den oorlog.

(Het vervolg en slot van No. 27.)

Het Spaansche gouvernement, dat angstig verlangde om den vrede aan deze ongelukkige provintien terug te geven, heeft deszelfs wenschen en de bevelen van den koning volbragt: maar hetzelve was er verre af, om eene opschorting van vyandelykheden daartestellen, na de weigering, welke zeer beledigend was voor deze natie. Z. E. de president heeft ten volle bemerkt, uit den schakel onzer onderhandelingen, dat dezelve verre af waren van eene erkentenis der onafhankelykheid, welke buiten ons vermogen was, en zoo stellig was hy van deze waarheid overtuigd, dat hy zich niet onthouden heeft van my te melden, in zynen brief van den 25sten January, dat "niemand tot nog toe, zelfs by wyze van redeneren, heeft laten blyken, dat wy erkend zullen worden." Hoe dan eischt hy dit zoo schielyk van ons af, terwyl hy zyne afgezanten naar Madrid met ditzelfde oogmerk gezonden heeft? Onder zoodanige omstandigheden, schreef ik het volgende antwoord:

"*Zeer Doorluchtig Heer!*—Ik heb de eer U te verwittigen van den ontvangst van uwen brief van Boconó de Truxillo den 10den dezer maand, waarin U. E., zoo als het schynt, onze onderhandelingen, over de gebeurtenis van *Maracaybo*, verzuimt, even als of dezelve niet bestaan, en voorstelt, om den wapenstilstand te verlengen, volgens beginselen door uzelven beschreven, en waarin U tevens aanzoekt, om uwe onafhankelykheid te erkennen, door de commissarissen van Z. M., of anders om den oorlog voort te zetten.

"In deze onverwachte en onbegrypelyke omstandigheid, ben ik, door het onveranderlyke stelsel van openhartigheid en goede trouw, welke het Spaansche gouvernement kenschetsen, en welke ik besloten heb nooit te vergeten, verpligt U E te berigten, dat overeenkomstig met U. E's depeche, welke ik den 19den dezer ontving, en het 12de artikel van het traktaat van den wapenstilstand, de militaire werkzaamheden op den 28sten April aanstaande beginnen zullen.

"De geheele wereld, die hunne oogen op ons vestigt, en die onze handelwyzen in de onderhandelingen, in welke wy getreden zyn, om alle tooneelen van broedermoord en twist in dit land afteweren, zal den oorsprong der rampen, welke deze ellendige streken staan te verwoesten, beslissen, en zy zal de zware verantwoordiging daarvan op het hoofd van het Spaansche regering niet werpen.

"Hoofd kwartier, Caracas den 21sten Maart 1821.

"MIGUEL DE LA TORRE."

Aldus ben ik weder tot den oorlog genoodzaakt geworden, na de herhaalde inbreuk van het traktaat door Z. E. en deszelfs onderhoorigen, hetwelke aan onze kant in acht gehouden was, uit liefde voor vrede. Noch ik, myne brave officieren het gouvernement van Venezuela en derzelver getrouwe en talryke inwoners hebben het ooit durven doen; laten duizend gevechten deze waarheid verzekeren. Indien wy opofferingen aan onze opregtheid en openhartigheid gedaan hebben, de Heere die in ons hart leest, kent de regtvaardige en deugdzame beweging van deze opofferingen, en van onze vurige neiging voor eene eerlyke vrede, overeenkomstig de rede en de liberale grondbeginselen van eene groote natie. Wy hebben veel over het hoofd gezien, niets konde ons hebben doen wyken uit den weg naar vrede; wy hebben ons gehaast om der wereld verhevene bewyzen van onze bescheidenheid en goede trouw te geven: en de wereld zal voor zich zelven oordeelen.

De oorlog gaat dit land weder verwoesten, hetwelke meer medelyden en achting verdient van hem, die zich met den naam van deszelfs verlosser bestempelt. Hy is hetzelve die hetzelve misleid en in oorlog gevoerd heeft, terwyl wy aan onze kant hetzelve met achting behandeld hebben, om de eer van de Spaansche natie te behouden, welke beledigd was, door trotsche behandelingen. Wat myn achtbaar gouvernement aangaat, ik betuig in tegenwoordigheid van de geheele wereld, dat in alle omstandigheden, myn doel de bevrediging van dit land zal zyn; en dat ik naauwkeurig hetzelfde gedrag in den oorlog zal in acht nemen, dat opgevolgd zal worden door Z. E. den president van Columbia.

Algemeen hoofd kwartier, Caracas den 23sten Maart 1821.

MIGUEL DE LA TORRE.

Na het vertrek van den generaal en chef uit deze hoofdstad, en na dat het voorgaande manifest onder de drukpers was gezet, hebben wy de volgende mededeeling van den generaal Bolivar ontvangen, welke wy met derzelver antwoord invoegen. Ons gouvernement, dat nooit van het pad, hetwelke hetzelve ingeslagen heeft, afdwalen zal, haast U om dit aftekondigen en het aan het algemeene oordeel te onderwerpen, aan de gene die de correspondentie met aandacht en onpartydigheid lezen, en die welke het gedrag van generaal *Bolivar* overwegen. Ons gouvernement onthoudt zich eenige uitlegging daaraan te geven. Geene uitdrukkingen zyn noodzakelyk om te beslissen, aan wiens zyde onstandvastigheid en wispelturigheid plaats hebben, en aan wiens zyde zich de ware liefde tot vrede bevindt.

"Republiek van Columbia. Hoofd kwartier Payara den 28sten Maart 1821. Simon Bolivar, verlosser, president van de Republiek, generaal en chef van de armee, &c. &c. &c. aan Don Miguel de la Torre, generaal en chef van het expeditionaire leger van de kust.

"*Zeer Doorluchtig Heer!*—Met onuitsprekelyk leedwezen heb ik de eer uwen officieelen brief van den 19den dezer te beantwoorden, waarin U. E. betuigt, om het gouvernement van Columbia verantwoordelyk te maken voor de rampen, welke zich op onze hoofden ophoopen zullen, ten gevolge van de weder hernieuwde vyandelykheden.

"U. E beroept zich aan het oordeel van de wereld, dewelke in staat is ons het onpartydigheid te aanschouwen. Ik ben overtuigd, dat hetzelfde sedert lang reeds ten nadeele van de invallers uitspraak gedaan heeft, en ons als de slagtoffers van dezen verwoestenden oorlog aanziet.

"Men kan niet gelooven, dat U. E. in uw eigen geweten, het billyk vindt, dat er vrede kan gemaakt worden, wanneer Columbia's ondergang er door veroorzaakt wordt Onze omstandigheid kan niet naauwkeuriger afgeteekend worden, dan als dezelve geworden is in de verschillende proclamatien van Z. K M., Z. E de graaf van Carthagena, en van uzelven. Weet U. E. niet, dat de levenselementen van Venezuela verdwenen zyn? En nog meer, heeft Spanje ooit meer onverschilligheid aan den dag gelegd, dan zy nu doet, met betrekking tot ons lyden? Wat is aan ons voortgedragen geworden? Wat anders dan de constitutie of eene uitstelling van den worstelstryd, door den algemenen wapenstilstand! Ach! zeer doorluchtig heer! de wereld zal beslissen aan welke zyde de regtvaardigheid bestaat, na onze manifesten en die onzer vyanden open te leggen. De wapenstilstand, welke aan het einde is, heeft het Spaansche gouvernement vyf maanden meer in Columbia doen blyven; en als eene vergelding daarvan is er een nieuw verlof uitgezonden, om ons te doen vervallen in het midden van de algemeene vernietiging. U E. verwyt myne stilzwygenheid, omtrent het onderwerp van Maracaybo, en de verlenging van den wapenstilstand. Ik mogt met meer regtvaardigheid opletten, dat U. E. geene acht slaat op myne uitgebreide aanmerkingen op die plaats; gy schynt in uw antwoord de vraag te leur te stellen, betrekkende de droevige omstandigheid, in dewelke myne vredelievende oogmerken myne ongelukkige armee gebragt hebben, en de nog ellendiger plaatzen, die verwoest zyn geworden, door het neerslaan van ons leger.

"Ik weet niet of het tot U. E.'s kennis gekomen is, dat de gansche vlakten van de provintie van Barinas afgebrand zyn door moedwillige menschen, en dat in Merida en Truxillo, de ongelukkige inwoners tot hongersnood toegebragt zyn, en onder zulke omstandigheden zou U. E. beweren, dat wy den dood moesten afwachten op onze snaphanen, in plaats van dezelve te gebruiken? Neen, U. E. is niet onregtvaardig.

"De krygsgevangen in onze magt te Santa Martha en Margarita, zyn in vryheid gesteld geworden, om uitgewisseld te worden Ik hoop daarom dat U. E. een paspoort zult geven aan kolonel Escalona, en de andere officieren of troepen die in gelyke omstandigheden met hen zyn, en hetzelfde oogmerk hebben.

Eenige verdere mededeeling van uwe excellentie voor het begin van vyandelykheden, zal ik met dankbaarheid ontvangen in myn hoofd kwartier in Barinas, werwaards ik my na begeve.

"BOLIVAR."

(Hier volgt het antwoord van generaal La Torre, meldende het vertrek van Escalona naar de kolonien, met andere inwoners die zich aan het hoofd van den staat vervoegd hadden, om paspoorten aan de genen te geven die niet onder de Spaansche regering willen blyven, het besluit is dus:—"Ik moet U. E. alsmede berigten, dat de heeren Revenga en Echeverria op den 24sten van de verledene maand naar het schiereiland in de korvet Arethusa vertrokken zyn, om de zending, waarmede U. E. hen belast hebt, te voldoen."

"Hoofd-kwartier, San Carlos, den 7den April 1821.

"MIGUEL DE LA TORRE."

"Aan Z. E. Don Simon Bolivar."

THEATRE.

DE Werkende Leden of Amateurs van de Liefhebberij Komedie *"On fait ce qu'on peut, et pas ce qu'on veut,"* brengen mits dezen ter kennisse van de Heeren Intekenaren, dat zy op aanstaanden Dingsdag den 24sten dezer de representatie zullen doen

VAN

L'AMOUR MEDECIN,

Blijspel—in drie Bedrijven.

EN

LES JUMEAUX DE BERGAME,

Blijspel—in één Bedrijf.

De Deuren zullen geopend worden te zes uren, en de Scherm geligt te zeven uren.

De Billetjes voor Bezoekers, zullen by de Directeurs te bekomen zyn, tot ten minste een uur vóór het openen der deur, zullende daarna, geene Billetjes voor de zoodanige te verkrygen zyn.

Den 20sten July 1821.

PUBLICATIE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Op grond van artikel 20 van het reglement op het beleid der Regering, het Justitie wezen, den handel en de scheepvaart in deze kolonien, in overweging genomen:

1. Dat tegen alle billÿke verwachting van de zÿde des Gouvernements, de scheuring die sedert eenigen tÿd geleden tusschen de belÿders van den Mozaïschen Godsdienst in deze kolonie heeft plaats gehad, niet alleen tot dus ver niet heeft opgehouden te bestaan, maar integendeel in derzelver gevolgen, meer en meer schadelÿk en nadeelig zoude worden, als speciaal invloed hebbende op de middelen tot instandhouding der gemeente en tot ondersteuning der behoeftige lieden daarvan, en aldus op het beheer van fondsen tot de voormelde einden strekkende, omtrent welker instandhouding, hooge noodzakelÿkheid bestaat, en waarover de opperdirectie en het toezigt, bÿ het hiervorengemelde reglement, aan den Gouverneur en den Raad van Policie is opgedragen.

2. Dat, ingevolge het laatste gedeelte van art. 10 der 5de sectie van het kerkelÿk reglement voor de Joodsche gemeente alhier, alle de genen die tot de gemelde gemeente behooren, gehouden zÿn alle openbare en gewone ceremonien te moeten in acht nemen, wanneer zÿ begeren dat hunne huwelÿken, volgens de instellingen van den Mozaïschen Godsdienst worden gesolemniseerd, en dat dus alle omissien deswegens niet alleen tegen de evengemelde bepaling aanloopen, maar tevens ook tegen de resolutie van den voormaligen Raad dezes eilands, dd. 12den Januarÿ 1796, bÿ dewelke de Joodsche gemeente is geordonneerd geworden om, nopens de huwelÿken en het teekenen van ketubahs, zich stiptelÿk naar de oude gewoonte en usantien te gedragen, op pœne van, bÿ contraventie, als verstoorders van de kerkelÿke rust te worden aangemerkt.

3. En voornamelÿk: dat bÿ Gouverneur en Raden dezer kolonie, overeenkomstig artikel 1 van de 1ste sectie des vorengemelden kerkelÿk reglements, stellig is aangenomen en beslist, dat er slechts eene Joodsche gemeente vermag getolereerd te worden, dewelke van hoog gezag protectie erlangt; en dat er, dien ten gevolge, maar eene Joodsche gemeente op dit eiland is en zÿn kan, en buiten die eene geene meer kan bestaan of worden erkend.

Is, tot handhaving van de bestaande wettige bepalingen en besluiten, zoo mede van de rust en goede orde, dewelke door de gevolgen der overtredingen van de wetten en door willekeurige handelwÿze en gedragingen, zeer zeker gestoord worden, derhalve hoogstnoodig en raadzaam geoordeeld, gelÿk hierbÿ wordt goedgevonden en verstaan te verklaren en vasttestellen, zoo als verklaard en vastgesteld wordt bÿ deze:

1. Dat het 1ste artikel van de 1ste sectie van het kerkelÿk reglement der Joodsche gemeente alhier, houdende verbod en bepalingen opzigtelÿk het bidden met het getal van tien personen, wel degelÿk, ten volle in kracht is, en blÿven zal even als alle andere artikelen des gezegden reglements, hetwelke in alle andere opzigten ook moet worden nagekomen tot dat daaromtrent, van hooger hand, anders zal zÿn gedisponeerd; weshalve dan geene opschorting van het zoo evengemelde 1ste artikel kan plaats hebben of worden toegestaan, gelÿk zulks reeds, bÿ besluit van den Raad van Policie dezes eilands, dd. 27sten September 1819, is bepaald.

2. Dat alle openbare Godsdienstige Joodsche plegtigheden die strÿdig zÿn met het kerkelÿk reglement hiervorengemeld, als verboden zÿnde, niet zullen of mogen worden toegelaten; en dat voorts nog ernstiglÿk verboden wordt om partikuliere woningen, huizen of gebouwen, tot Synagogen te maken en daarin op eenigerlei wÿze in gemeente, of op eenige andere manier, strÿdende met de uitdrukkelÿke meening van artikel 1, eerste sectie des voorzeiden reglements, en strekkende tot scheuring en verdeeling der erkende gemeente of tot het stichten van eenige andere, te vergaderen en Godsdienstoefeningen te houden.

3 Dat bÿ alle huwelÿken tusschen de belÿders van den Mozaïschen Godsdienst, wanneer dezelve Godsdienstiglÿk ook worden bevestigd, zullen moeten worden in acht genomen het bepaalde bÿ het einde van artikel 10 der 5de sectie van het veelgemelde kerkelÿk reglement, en tevens ook worden nagekomen de bevelen van den voormaligen Raad dezes eilands, bÿ resolutie van den 12den Januarÿ 1796, als hebbende de redenen daartoe als nog niet opgehouden te bestaan.

4. Dat alle Joden, op dit of op de onderhoorige eilanden geboren of woonachtig, gehouden en verpligt zÿn aan het bestaande gewettigde kerk en armen fonds der Joodsche gemeente alhier te fourneren dat gene hetwelk, overeenkomstig het kerkelÿk reglement, van hen, tot instandhouding der gezegde gemeente, kan en mag worden gevorderd; met intimatie bÿ deze dat, niettegenstaande kerkelÿke geschillen, ja zelfs eene complete separatie, door insinuatien, protesten als anderzins quasi gewettigd en bekend gemaakt, de gemeente altÿd als een, en onverdeeld in derzelver bestuur, wordt aangemerkt, en dat geene Joden uit hoofde van dergelÿke verschillen of separatie, van de opgemelde contributie uitgesloten of bevrÿd kunnen blÿven, aangezien alle Joden, bÿ verval tot armoede aanspraak hebben en maken kunnen op ondersteuning uit het kerke of armen fonds der Joodsche gemeente, en dus, vermits er geen algemeen armen fonds bestaat, naar het eerstgemelde zullen moeten worden verwezen om daaruit onderstand te bekomen, als kunnende noch de koloniale kas, noch eenige andere gemeente daarmede worden belast.

5. Dat, dien ten gevolge, aan de bestuurders van de Joodsche gemeente alhier Mikwe Israel bevestigd wordt het regt hetwelk aan dezelve, bÿ artikel 14 der 5de sectie van het kerkelÿk reglement voor dezelve gemeente, is toegekend; met magt aan de gemelde bestuurders, in zoo ver zulks nog noodig mogt zÿn, om zoodanige jaarlÿksche of andere contributie aan alle Joden, zonder onderscheid en ook zonder aanzien van eenige voorgewende separatie, ten ware dat zulks opgevolgd zal zÿn door openbaren afstand van den Mozaïschen Godsdienst op te leggen als overeenkomstig het vermogen van ieder, naar billÿkheid zal behooren gevorderd te worden, naar vereisch der behoeften der gemeente en tot ondersteuning van het kerk en armen fonds, om het verval daarvan voor te komen.

6. Dat al mede gemaintineerd worden alle bestaande wettige financiele verordeningen bÿ de voorzeide Joodsche gemeente van wat aard en natuur dezelve ook mogen zÿn, met vrÿlating aan de bestuurders dier gemeente om alle wegens dusdanige verordeningen verschuldigde gelden, onder welke benaming ook dezelve voor den aanvang der verdeeldheid of scheuring zÿn gewoon geweest gevorderd en betaald te worden, bÿ voortduring te blÿven innen, tot zoodanige einden als waartoe die gelden bestemd zÿn en mogen worden gevorderd van allen ende eenen iegelÿken die tot de Joodsche gemeente alhier zÿn behoorende en als Joden tot die gemeente moeten behooren, in zoo ver door dezelve geenen openbaren afstand van den Mozaïschen Godsdienst mogt zÿn gedaan, aangezien alle belÿders van dien Godsdienst, zÿnde inboorlingen of vaste ingezetenen dezer eilanden, niettegenstaande eenige separatie gelÿk hiervoren is gezegd, moeten aangemerkt worden tot de gemeente Mikwe Israel te behooren.

7. Dat alle belÿders van den Mozaïschen Godsdienst, zoo wel de zoodanigen die zich reeds van de Joodsche gemeente Mikwe Israel hebben afgescheiden als anderen die zich, onverhoopt, nog van die gemeente zullen willen afscheiden, uithoofde van den afstand dien zÿ van dien Godsdienst mogten hebben gedaan ofte nog zullen doen, verpligt zullen zÿn, de eerstgemelden, binnen dertig dagen na de afkondiging hiervan, en de anderen terstond na de afstanddoening, hunne namen ter Fiscalaat op te geven; als zullende de genen die daaraan in gebreken blÿven worden aangemerkt dien Godsdienst werkelÿk te beleiden en dus tot de voorzeide gemeente Mikwe Israel te behooren; terwÿl ook alle ende een iegelÿk die eens tot die gemeente behoord heeft en zal verklaard hebben den Godsdienst derzelve te hebben verlaten, zal aangemerkt worden wederom tot dezelve gemeente te zÿn terug gekeerd zoodra bÿ of zÿ zal zÿn overtuigd geworden de instellingen van den Mozaïschen Godsdienst te hebben geobserveerd.

8. Dat omtrent alle de genen die in de termen vallen van het eerste gedeelte der laatstvoorgaande afdeeling, namelÿk: de zoodanigen die hunnen afstand van den Mozaïschen Godsdienst ter Fiscalaat zullen hebben opgegeven, in volle kracht blÿft het eerste artikel der publicatie in dato 6den Junÿ 1820 door en van wege den toenmaligen Gouverneur Generaal adinterim dezer Eilanden gedaan, en dat de zoodanigen, derhalve niet meer als Joden zullen of kunnen worden erkend en daarom niet zullen of mogen genieten de voorregten aan Joden toegekend, maar met andere ingezetenen, tot de Joodsche gemeente niet behoorende, zullen gelÿk staan, en als zoodanig worden aangemerkt; genietende de erkende vrÿheid van geweten, dat is om God te dienen naar een ieders beste overtuiging, edoch op zoodanige wÿze als niet strÿdig zal zÿn met de deswegens bestaande wetten; aangezien het de meening niet is om in Godsdienstige begrippen of verschillen te treden, maar wel om de wetten te handhaven en daardoor de rust en goede orde te bevorderen.

Gedaan op Curaçao den 17den Julÿ 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut-supra.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Den 20sten July 1821.

GOUVERNEMENTS WISSELS.

DE Raad Contrarolleur der Financien, zal op autorisatie van Zyne Excellentie P. R. Cantz'laar, Gouverneur dezes en onderhoorige eilanden, enz. enz. enz. by inschryving aan de meestbiedende verkoopen: Wisselbrieven in Hollandsch Courant, ten bedrage van 3800 Pezos van Achtten, voor Militaire tractementen en soldyen over de maand July, te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur voornoemd, op, en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 'sGravenhage, alle op twee maanden na zigt.

De betaling voor de te verkoopene Wissels zal moeten geschieden de eene helft in zilver of-klein geld, en de andere in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inlevering der Billetten van inschryving zal plaats kunnen hebben van heden af, tot uiterlyk op den 1sten der volgende maand Augustus voor 12 ure, terwyl het antwoord op dezelve den 2den daaraanvolgende zal gegeven worden.

De Raad Contr. der Fin. voornoemd,

NUBOER.

Den 7den July 1821.

DE ondergeteekende Commissarissen belast met de invordering der jaarlyksche Contributie in deze Colonie, tot instandhouding en aanmoediging der gewapende macht in de Nederlanden, verzoeken de Heeren Contribuanten dewelke over de jaren 1817, 1818, 1819, en 1820, niet betaald hebben, het achterstallige aan te zuiveren, zullende anderzins aangemerkt worden als niet meer verkiezende te fourneren, en dien ten gevolge van de lysten dewelke Commissarissen voornoemd jaarlyks aan het hoofd bestuur te 'sGravenhage overzenden, geroyeerd worden.

DE LARREY.
C. L. VAN UYTRECHT.

Fiscaal's Kantoor, den 20sten July 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 20sten July 1821.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verlenen aan de equipagie van de Hamburgsche brik Maria Margaritha, daar zulk door hem niet zal worden voldaan.

CHARLES COX, Kapitein.

July 20, 1821

NOTICE.

THE undersigned intending to leave the Island on or about the first of next month, requests that all persons having any demands against him, will deliver in the same at his Store for payment; and those indebted to him to come forward and settle their accounts without delay, as all outstanding debts at that period will be delivered into the hands of his Attorney at Law for collection.

He intends Selling, at Public Auction, on Thursday next the 26th instant, at his Store in the Broad Street, all his Household Furniture, and a valuable collection of English Books.

The Subscriber takes this opportunity of tendering his grateful acknowledgements to the public for the liberal share of patronage he has received in the Auction line; and requests a continuance of their favors, during his absence, to Mr. E. P. Brandao, who will conduct, the same, for the Subscribers account, until he returns.

O. M. DACOSTA.

July 20, 1821.

FOR SALE,

A lot of Ground, situated at the upper end of Pieter Maay, adjoining to Steenryk, on which there is a Pleasure House in good repair. The terms will be made known by applying to

JOHN CORSER.

KOLONIALE TYDINGEN.

De onlangs ontvangene brieven van Panama, behelzen verscheidene belangryke byzonderheden aangaande de zaken van Peru. Door berigten van Lima tot den 10den Maart, schynt het dat de Spaansche kommandant en chef, generaal La Serna, tot onder koning van dat koningryk benoemd is, hetwelke aan de inwoners vele voldoening gegeven heeft, die zeer veel vertrouwen in de talenten en in het beslissend karakter van den nieuwen kapitein generaal stellen.

In alle de provincien in het zuider gedeelte van Peru, mede in dat gedeelte van Opper Peru, heerscht er de volmaakste vrede, en het zy verre dat zy eenige vrees hebben voor de troepen van Chili, zy bevinden zich instaat een aanval van het leger van San Martin terug te dryven; de kommandant van Chili heeft zeer veel geleden te Guacho, zyn gewezen hoofd-kwartier, in een gevegt met de Spaansche troepen van waar hy gedwongen was, om met het overschot van zyn corps op de provincie van Truxillo te wyken, na zeer veel van zyne kavallerie verloren te hebben.

De berigten van Lima melden den aankomst van een schip van zeer veel waarde te Callao, van Calcutta, behoorende aan het Philippynsche kompagnie. Een der kruizers van lord Cochrane heeft op hetzelve geschoten, doch in weerwil van allen tegenstand, kwam het de haven binnen—dus, volgens melding, hebben wy sterke bewyzen van het onvermogen van zyn lordschap, om de blokade aan de Peruviaansche kust voorttezetten. De tegen revolutie in Chili, (aan dewelke, volgens bovengemelde berigten, niet te twyfelen is) ten voordeele van de Spaansche constitutie, stelt het leger van San Martin en het eskader van lord Cochrane on eenen slechten staat. De heer Abreu, een der afgezanten van het Spaansche gouvernement, had eenen onderlingen zamenkomst met San Martin, maar het doel zyner zending was niet bekend. Het schynt, dat de heer Abreu naar Lima vertrokken is.

De troepen te Lima worden begroot op meer dan 10,000 wel geoefende mannen; waarlyk omtrent 8000 van dezelve zyn veteranen uit Europa Behalve deze groote krygsmagt zyn er van 4 tot 5000 Europeesche Spanjaarden in de stad van Lima onder de wapens, en daar het geheele land, uitgezonderd alleenlyk de provintie van Truxillo, open staat, was er geen gevaar van een volstrekt gebrek van meel, of schoon door de belemmering ter zee, worden zy per as ter land voorzien, welke noodzakelykheid de waarde van dat artikel verhoogt.—Het is vermoedelyk, dat men nooit gebrek aan brandhout kan hebben, in een land dat over vloed aan kolen heeft, gelyk het, het geval in Peru is. Het denkbeeld, dat er te Lima heerscht, dat men gedwongen zal zyn, om zich over de gekleurde troepen van San Martin en de ruwe matrosen van lord Cochrane zoo moeten overgeven, welke ruwer dan de Barbaren zyn, is eene onoverkomelyke hinderpaal, zelfs al hadde de jongstledene staatkundige omwenteling in Chili niet plaats gehad.—*Jamaica Royal Gazette, den 1sten Juny.*

St Bartholomews, 1*sten Mei* 1821.—Deze haven is opgehoopt met Patriotsche kapers. Zy nemen zonder onderscheid Fransche, Spaansche en Portugeesche vaartuigen als wettelyke pryzen; zoodra zy een vaartuig nemen, worden het dadelyk naar de vyf eilanden opgezonden, eene plaats onder de regering van dit eiland, maar waar zy met meerder geheim de lading hunner pryzen kunnen landen. Zy hebben zoo ver den gouverneur van dit eiland ingenomen, dat deze hen toestaat om hunne veroverde eigendommen te verkoopen, en hunne vaartuigen uitterusten; welke ten gevolge had dat deze plaats door de Franschen en Portugeesen gedreigd wordt. Het is genoeg te zeggen, dat er alle nachten een prys binnen gezonden wordt.

EUROPEESCHE TYDINGEN.

Men meldt weder en waarschynelyk op goed gezag, dat noch Rusland noch Oostenryk zich in de zaken van Torkeyen zullen bemoeijen, maar voortgaan de strikste neutraliteit in acht te nemen. Dit kan groote gevolgen voor de Griek sche zaak hebben. Men laat hen, met hunne verdrukkers alleen stryden, en, indien zy een drachtig en volstandig zyn, zullen zy eindelyk moeten slagen, en de halve maan van Constantinopel naar Asia verdryven, waar dezelve eindelyk verbryzeld en verbroken zal worden.—Het moet ten voordeele van de geheele beschaafde en christelyke wereld strekken, en by zonderlyk voor Groot Brittanje, zoo deze gebeurtenissen moesten plaats grypen.

Men berigt dat de krygsmagt onder Ali Pacha, tot 25,000 mannen vermeerderd is, welke hem magtiger dan zyne tegenparty maakt.—Men verhaalt dat hy in overeenstemming met den prins Ypsilanti is. Dit zal ongetwyfeld het Ottomansche gouvernement belemmeren; maar wy maken meer staat op Ypsilanti zelf, en de regtvaardigheid van zyne zaak, dan op den bystand welke hy van Ali Pacha zoude kunnen erlangen.—*Glasgow Courier, den 1sten Mei.*

Het gerucht is weder vernieuwd van eene doortogt van een Moscovisch leger van Frankryk naar Spanje. Wy hebben voorlang berigt de uitterlyke onwaarschynelykheid dat Engeland of Frankryk zoude toelaten, een aanval zoo afschuwelyk op zich zelf en zoo tegenstrydig met hunne zigtbaarste belangen. Een ander hinderpaal van deze maatregel is steeds dringender. Ons gouvernement heeft officieel lyk de Spaansche constitutie goedgekeurd; en eenen aanval, uit dien hoofde door andere mogenheden, zoude zulk eene groote beledeging voor Engeland zyn. Daarom vreezen wy dit, aangaande de Russen, niet. Veronderstelt eens dat de Bourbons kleinmoedig genoeg waren, om dit eerste verzoek intewilligen, en dat de Russen de Pyrineën zouden bereikt hebben, wy mogen waarlyk zeker zyn, dat de geest der Franschen tot oproer en omwenteling zoo overslaan, en terwyl de Engelsche vloot het schiereiland omcingelde, zou geen enkele van die Barbaren kunnen ontsnappen.—*Glasgow Chronicle, 3den Mei.*

Volgens ontvangene berigten van Weenen, nadert de Russische armee, bestaande in 100,000 mannen, met spoed naar derzelver bestemming. Het is te wachten, dat vóór het begin van Juny het geheele leger in den omtrek van Lybach zal aangekomen zyn, waar de keizer Alexander steeds is. Er liep een gerucht in Parys, dat daar het de bondgenoten gelukt is, het koninklyk gezag in Napels te herstellen, zy op eenen inval in Spanje, tot een gelyk oogmerk bedacht zyn.—*Glasgow Herald, 4den Mei.*

Er zyn vele opmerkingen gedaan geworden, hoe Rusland en Oostenryk zouden handelen met betrekking tot den Griekschen opstand tegen de Porte. Wy gelooven dat onze lezers zich op de volgende opgaaf kunnen verlaten:—By de eerste uitbarsting van den opstand, was het algemeene gevoelen, dat deze twee mogendheden zich op dezelfde wyze zouden gedragen, als zy gedaan hadden in Napels en Piedmont. Wy vernemen echter nu, dat de twee keizers besloten hebben, om de strikste neutraliteit te handhaven. Zy hebben berigten gezonden, aan alle de plaatzen van beide keizerryken, aan de grenzen, om zoo veel als het mogelyk is alle gemeenschap met de oproerige districten af te snyden, en niemand de grenzen te laten overgaan, zonder dat hy de aanwyzing van eenige goede reden heeft. Met betrekking tot de militairen, zyn de bevelen nog strenger, de policie is bevolen geworden, om dadelyk in arrest te nemen eenig soldaat of soldaten, die pogen mogten de grenzen te overtreden, om zich met de party van de revolutie te vereenigen. Wy zyn niet berigt geworden of dit vonnis het besluit van de Hooge Porte is. Het is waarschynlyk dat dit eene daadzaak is. Men verwacht dat er eenige besluiten der beide keizers over dit onderwerp te Weenen en St. Petersburg zullen uitgegeven worden.—*London Courier.*

Alle de vreemde dagbladen behelzen, dat er te Weenen een nieuw congres zal gehouden worden, waar verscheidene vorsten zullen tegenwoordig zyn, die niet te Troppeau of te Lybach waren. Ferdinand zal ook verzocht worden, om zich by deze vergadering te vervoegen; en wy twyfelen niet of de reize van den koning van Portugal naar Europa, heeft hoofdzakelyk ten doel, om deel te nemen in de heilige overwegingen van zyne "wettelyke" broeders, tot de slaverny van Europa, door de herstelling van de oude dynastie, in haar "regten en voorregten."

De bondgenoten hebben zich waarschynelyk 'sten bewegen, om hun' aandacht naar Spanje te wenden, ingevolge de onaangenaamheden en ontroeringen, welke plaats hadden, niet alleen in het land, maar ook in Madrid, wegens de door de koningsgezinden genomene maatregels, om eene tegen revolutie te maken. De Cortes houden zich bezig, om deze insurgenten ten onder te brengen; de invloed der priesters, die tegen de vryheid zyn, is nog zoo groot, dat de taak bezwaarlyk is, zonder middelen te bezigen welke tegen het gevaal der menschheid stryden. In deze staat van zaken, schynt het, dat de oproermakers berekening maken, om hun oogmerk te bewerkstelligen, en het wordt voor zeker gemeld, dat zy gemeenschap houden met het "Heilige Verbond." Men heeft verscheidene Spaansche couriers te Lybach, met depeches, zien aankomen, en naar Madrid met antwoord terug keeren. Wy twyfelen niet of de koning van Spanje is in den volsten zin een verrader, en zoude gewillig den inval in Spanje bystaan, niettegenstaande zyne eeden om de constitutie en de regten zyner onderdanen voort te zetten.—*New York National Advocate, den 14den July.*

ONGESTELDHEID VAN BONAPARTE.

Londen, 11*den Mei.*—Volgens de laatste tydingen van St. Helena, was Bonaparte zeer ongesteld; waarlyk zoo ernstig, dat hy verpligt was twee of drie weeken in zyne kamer te blyven. Een passagier, die alhier aangekomen is met dat vaartuig, welke deze tyding bragt, bevestigt dit, op het gezag van een van de kamerdienaren van Bonaparte; en voegt er by, dat Bonaparte geene goede gezondheid genoot, en dat zyne ongeregelde levenwyze zeer waarschynlyk er de oorzaak van was: hy was niet in staat iets in zyne maag te houden.

OMWENTELING IN MEXICO.

"*Havana*, 1*sten April.*—Ik bedien my met het vertrek van de schoener Jane, om U een geregeld paket nieuwspapieren te zenden. Heden had er eene aankomst van Vera Cruz plaats, met berigten van die stad tot den 12den van de verledene maand. Men zegt, dat de opder koning van Mexico ontroond is geworden, en dat er eene nieuwe junta byeen gekomen is. Er zyn door de junta gedeputeerden benoemd geworden om naar Spanje te gaan, om de Cortes voor een' koning uit de koninglyke familie te verzoeken, om onder hen te resideren, en de onafhankelykheid van Mexico te erkennen. Ik geef U dit berigt zoo als ik hetzelve ontvangen heb; het kan echter zeker zyn, dat er eene omwenteling in dit land plaats heeft gehad."

Zie Vervolg.

COLONIAL INTELLIGENCE.

It appears by the Bermudez papers that the misunderstanding between the governor and the Colonial Parliament still exists—that he assumes too much authority as to the appropriation of some part of the revenue of the island &c.—that in consequence the legislature refuse to act. The governor has called upon that body to proceed to business. The house have returned a spirited answer, in which they say—"despairing of any cordial co-operation with your excellency, or any beneficial results from their legislative efforts, they have come to a determination of waiting his majesty's decision on the petition they have preferred; and till then, are disposed to decline further legislative proceedings" The petition alluded to, is for the removal of his excellency from the government of the colony—resolves to which effect have passed in the committee of the whole house, and copies of the same have been submitted to the governor.

Letters from Panama, recently received, contain several interesting particulars respecting the affairs of Peru. By advices from Lima, up to the 10th March, it appears that the Spanish commander in chief, gen. La Serna, had been appointed viceroy of that kingdom, which had given great satisfaction to the inhabitants, who have very great confidence in the talents and decisive character of the new captain general.

In all the provinces to the south of Lima, and also in Upper Peru, the most perfect tranquillity reigned; and so far from their entertaining any apprehensions from the troops of Chili, the inhabitants of Lima feel themselves superior to any attacks of St. Martin's army, the Chilian commander having been roughly handled at Guacho, his late head quarters, in an action with the Spanish troops from whence he had been compelled to retreat with the remains of his corps upon the province of Truxillo, after having suffered a very considerable loss in his cavalry.

The advices from Lima mention the arrival at Callao of a ship of immense value, from Calcutta, belonging to the Philippine company.—She was fired upon by one of Lord Cochrane's cruizers, but, in defiance of all opposition, got into port—thus, as stated, affording pretty strong proof of the inability of his lordship to enforce the blockade of the Peruvian coast. The counter-revolution in Chili, (of which, by the above advices, there appears no doubt,) in favour of the Spanish constitution, places the army of St. Martin and the squadron of lord Cochrane in rather and awkward predicament. Mr. Abreu, one of the deputies from the Spanish government, had had an interview with St. Martin; but the result of his mission was not known. Mr Abreu had, it seems, proceeded to Lima.

The troops of the line at Lima are represented to exceed 10,000 men, well disciplined and appointed; indeed, about 8000 of them are European veterans. Added to this imposing force, there are it seems, from 4000 to 5000 European Spaniards in the city of Lima, under arms; and, as the whole of the country, excepting only the province of Truxillo, was open, there was no danger of any absolute want of flour, although, from the interruption by sea, they were supplied by land carriage, which necessarily augmented the value of that article. Fuel, is it presumed, can never be scarce in a country abounding in coals, as is the case in Peru. The idea of Lima being compelled to submit to the motley troops of San Martin and the raw sailors of lord Cochrane, four fifths of the crews of his ships being little better than savages, is therefore considered by persons, possessing a knowledge of the obstacles opposed to them, to be quite absurd, even without the great political event which has taken place in Chili.—*Jamaica Royal Gazette, June* 1.

St.Bartholemews, May 1, 1821.—This place is filled with Patriot privateers, but you will not receive any news from the Main through them, as they only cruize immediately in the neighbourhood of this island. They make French, Spanish and Portuguese vessels lawful prizes; as soon as they take a prize it is ordered to the five islands, a place under the jurisdiction of this island, but where they can with more secrecy discharge their prize cargoes. They have so far bribed the governor of this island, that he will allow them to sell their captured property and fit out their vessels; in consequence of which the place has been threatened by the French and Portuguese.

The brig Independencia, capt. Johnson is here. I have not time to ascertain correctly any news from the Patriots that might be interesting; it is sufficient to say that a prize is sent in every night, and vessels are freighted from this place to bring their cargoes here, a distance of about 7 miles.

AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, JUNE 9

From Buenos Ayres.—By an arrival at Philadelphia, advices from Buenos Ayres have been received to the 8th April, at which period no accounts had reached that place of the fall of Lima. Ramirez had threatened to invest Buenos Ayres, the troops at Monte Video had obtained permission from the governor to return to Portugal at pleasure, and obliged him to declare that he would acknowledge the Constitution which was preparing

The latest accounts from Buenos Ayres, up to the end of April, state that the greatest agitation prevailed in the city. It was believed that a war would soon be declared with Portugal. Various impressments of foreign seamen was going on to man a flotilla fitting out against Ramirez. Six men were forcibly taken from two American vessels lying at Encenada, about ten leagues from Buenos Ayres; after passing a few hours in the stocks, had been pinioned and tied on horses, and brought to Buenos Ayres, where, after passing a few hours in prison, were sent on board the flotilla, but on the representation of the American agent they were given up.

A proclamation which had been previously published by the governor, was renewed by the junta in rather strong language, ordering that all foreigners who had resided two years in the country should take up arms, and be enrolled as soldiers. The British merchants had met, signed and addressed to captain O'Brien, the senior naval officer at B. A. a very firm remonstrance against this order, declaring their determination to quit the country sooner than submit to it.—This has been communicated to the governor by captain O'Brien with a sharp note which has given great offence.

The governor's immediate answer was that the law must be executed; that if the British merchants determined to quit the country, they were at liberty to do so, (and in reply to a demand of time to settle their affairs) the governor further said that no time would be prescribed; that they might take their own time, but as long as they staid they must comply with the law. Up to the period of the latest accounts the British merchants were all threatening, and some were preparing to leave Buenos Ayres.

Don Juan Martin Puyerredon, for several years the Director of the United Provinces, landed from Monte Video, after about 12 months banishment; he had a very strong party, and many people entertained the opinion that he would again be placed at the head of the government.

Don Martin Rodriguez had recently declared himself, by proclamation, governor for the three ensuing years. Artigas had fallen, probably never more to rise, and had fled to Paraguay, where he was prisoner to a Frenchman named Francis, governor of that province.

Gen. Ramirez, who is now at the head of the party once attached to Artigas was collecting a force in the interior, with the avowed object of attacking the city of Buenos Ayres, displacing persons now in power, and substituting those friendly to the faction.

Gen. Carrera, was about 200 leagues in the interior, at the head of about 300 men, and had lately gained a victory over the governor of St Louis, who opposed him with about 500 men. He had cut off all communications with Chili, with the exception of some foreigners who were allowed to pass and repass. His supposed object was to co-operate with Ramirez, in reducing Buenos Ayres, and should they effect a junction, no doubt was entertained of their success. They both have a very strong party in Buenos Ayres, and their most bitter enemies admit that Carrera, for genuine patriotism and talents, has not an equal in South America.

O'Higgins, the director of Chili, was considered as the tool of gen San Martin, and as their party had all the arms (and consequently the power) in the country, the friends of Carrera were forced to remain quiet. The best advices from San Martin, stated that he had retired 80 leagues from Lima, but the prevailing opinion was, that he would ultimately accomplish his views either by force or intrigue.

The produce of the country was extremely scarce, and at exhorbitantly high prices, and the market overstocked with every species of goods. The river was crowded with shipping, and many vessels would be compelled to go away in ballast. Money was very scarce, and no security for either person or property.

It appears that Spain is not disposed to yield the Floridas until the last moment stipulated by the treaty, which is six months. This is most uncorteous, and certainly inconvenient and perplexing to the government, as every preparation has been made to take possession; but the Don, it seems, will hold on to the last.

Yellow fever at Havana.—It is stated in a letter written at Havana on the 12th of May, that the yellow fever prevailed in that place, and was very destructive to strangers.—*Phil. daily Adv. June* 5.

A passenger in the Comet, arrived at Charleston in five days from Havana, states that a proclamation was issued at the Havana on the 11th inst. ordering the equipment of 25,000 men as a national guard.—*New York paper, May* 30.

Twelve American fishing vessels have recently been captured in the Bay of Funday, by a British gun brig and a sloop of war, from Halifax.

EUROPEAN INTELLIGENCE.

It is stated again and apparently from authority, that neither Russia nor Austria will interfere in the affairs of Turkey, but continue to observe the strictest neutrality. This policy is of great consequence to the Grecian cause.—It leaves them to contend with their oppressors alone, and, if they are unanimous and persevere, they must ultimately succeed, and drive the crescent from Constantinople into Asia, where it must be finally crushed and broken. It must prove for the advantage of the whole civilized and christian world, and particularly for Great Britain, that these events should take place.

The force under Ali Pacha, it is reported, is increased to 25,000 men, which renders him superior to his opponents. He is said to be acting in concert with prince Ypsilanti. This will no doubt embarrass the Ottoman government, but we place more dependence upon Ypsilanti himself, and the justice of his cause, than from any assistance which he may derive from the operations of Ali Pacha.—*Glasgow Courier, May*, 1.

The report is revived of the meditated march of a Muscovite army through France upon Spain. We formerly noticed the extreme improbability of either England or France permitting an aggression so monstrous in itself and so contrary to their most obvious interests. Another obstacle to the measure is still more cogent.—Our government have officially approved of the Spanish constitution; and any attack on that score by the other powers would be such an insult to England, as no leading state could pardon. We have therefore no fear of the Russians in that quarter. Suppose the Bourbons were pusilanimous enough to yield in the first instance, and the Russians were to reach the Pyrenees, we may be pretty certain that the spirits of the French would become too buoyant to be controuled, and, while the English fleet environed the Peninsula, not one of them could hope to escape.—*Glasgow Chronicle, May* 3.

The Spanish Cortes are hurrying through their chambers a law which places all law—all the proceedings of justice, within the power and at the mercy of the bayonet. Every one accused of harbouring sentiments inimical to their constitution, "*guilty of crimes of whatever degree*," are, by their accusers, to be dragged before a military tribunal, composed of the creatures of these Cortes, tried in the most summary manner, and if pronounced guilty, are, without appeal, to be executed within 48 hours.

According to accounts from Vienna, the Russian army, consisting of 100,000 men, rapidly approaches to its destination It is expected that before the beginning of June the whole will have arrived in the environs of Laybach, where the emperor Alexander still remains. Rumours are circulated at Paris, that the allied sovereigns, having succeeded in re-establishing the royal authority in Naples, meditate an invasion of Spain for a similar purpose.—*Glasgow Herald, May* 4

There has been much speculation as to the course which Russia and Austria would pursue with respect to the Greek insurrection against the Porte. We believe our readers may rely upon the following statement:—At the first breaking out of the insurrection, it was generally supposed, that these two powers would adopt the same line of conduct as they had done in Naples and Piedmont. We now learn, however, that the two emperors have come to the resolution of observing the strictest neutrality. They have, in consequence, dispatched instructions to all the local authorities of both empires on the frontiers, to prevent as much as possible all communication with the revolted districts, and not allow any individuals of either kingdom to pass the frontier without the assigning of some good reason. With regard to the military, the orders are still more strict, the police being commanded to put under immediate arrest any soldier or soldiers who might attempt to pass the frontiers to join the revolutionists. Whether this decision is the result of any negociations with the Sublime Porte, we are not informed. It is probable that such is the case. Declarations from both the emperors on this subject will be published at Vienna and St Petersburg.—*London Courier.*

All the foreign papers concur in stating, that a new congress is to be held at Vienna, which is to be attended by several sovereigns who were not present at Troppau or Laybach. Ferdinand will likely be called on to join in these conferences; and we have no doubt that the journey of the king of Portugal to Europe, has principally in view the taking a part in the *holy* deliberations of his "legitimate" brethren, to complete the enslaving of Europe by the restoration of the ancient dynasties to the "rights and privileges."

The allied sovereigns have probably been induced to turn their attention towards Spain, in consequence of the uneasiness and agitation which prevails, not only in the country, but in Madrid, on account of the measures pursued by the royalists to bring about a counter revolution. The Cortes are actively engaged in endeavouring to put down these insurgents; still the influence of the priests, who are inimical to liberty, is so great, that the task is difficult without employing means repugnant to the feelings of humanity. In this state of things, the court faction appear to calculate on the effecting their purpose; and it is actually stated, that they are in correspondence with the "holy alliance;" Spanish couriers having been frequently seen to arrive at Laybach with despatches, and to return with answers to Madrid. We have no doubt that the king of Spain is a traitor at heart, and would willingly assist in the invasion of Spain, notwithstanding his oaths to support the constitution and the rights of his subjects.—*New York, National Advocate, June* 14.

INDISPOSITION OF BONAPARTE.

London, May 11.—By late accounts from St. Helena, intelligence has been received in town of Bonaparte being seriously indisposed; indeed, so much so, that he had kept his bed for a fortnight or three weeks. A passenger who is arrived in London from the vessel which brought the information, confirms the intelligence, on the authority of one of Bonaparte's attendants; and adds, that Bonaparte was extremely unwell, and that his dissolution was thought likely: he was not able to retain any thing on his stomach.

VERVOLG

Van De Curaçaosche Courant van den 21sten July 1821.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

14. golet Concha, Aldicoa, Puerto Cabello
lantje El Carmen, Perez, dito
16. bark William Henry, Denison, New York
17. golet N. S. del Carmen, De Pool. Sp. kust
17. —— Generaal van Starckenborgh, De Pool, St. Thomas
19. —— Admiraal van der Capellen, Rusman, Spaansche kust
—— William, Kerivan, St. Thomas
bark Fanny, De Haseth, Spaansche kust
golet George Washington, Tucke, Philadelphia
lantje El Bolador, Bargas, Spaansche kust
20. golet Twee Vrienden, Thysen, Aruba
bark Antonio, Dewindt, Spaansche kust
brik Fox, Blowfield, Puerto Cabello
golet La Louise, Pressac, dito
—— Hasard, Eduard, dito

UITGEKLAAD—JULY.

13. bark Eliza, Laycock, New Jersy
14. golet Josefa, Raffety, Coro
brik Rebecca Ann, Bicker, New York
16. lantje El Carmen, Perez, Spaansche kust
17 golet De Hoop, Allé, dito
18. —— Brunette, Diedenhoven dito
19. —— La Grande Louisa, Le Clere, P. Rico
brik Alexander, Blohm, Hamburg
lantje El Balador, Bargas, Spaansche kust
20. golet Liberal, Puig, Puerto Cabello

Z. B. M.'s brik Raleigh, van 18 stukken, kapitein Blackweel, van Jamaika, laatst van Maracaÿbo, kwam op Zondag morgen alhier aan, en vertrok weder op Woensdag naar St. Martha. Bÿ het binnen komen deed de Raleigh salut schoten, welke door de Artillerie kompagnie beantwoord werd.

Op Woensdag kwam de schoener Eliza, schipper Emmerÿ, van Puerto Cabello alhier aan, met eenige passagiers en eene lading van muilezels voor Jamaika. Bÿ dezen aankomst zÿn alhier bÿzondere brieven ontvangen geworden, welke melden, dat luitenant kolonel Iturbe, en de afgezanten van Spanje, Sartorio en Barrÿs, die eenigen tÿd geleden te Puerto Cabello aangekomen waren, naar San Esteban, omtrent een mÿl afstands van daar, zÿn vertrokken, om de afgevaardigden van generaal Bolivar te gemoet te gaan, met oogmerk om met hun in onderhandeling te treden, aangaande den wapenstilstand, welke, zoo wÿ in onze laatste gemeld hebben, door de Independenten voorgeslagen zou zÿn. Andere tÿdingen berigten ons, dat zÿ niet in staat waren de zaken in gerustheid te brengen, en gevolgelÿk zal er geene opschorting des oorlogs plaats vinden, dewelke, zoo wÿ vernemen, door beide partÿen met kracht zal blÿven gevoerd worden.

Een aantal guerillas zÿn er in de binnen landen gevormd geworden, en indien men aan de tÿdingen geloof kan slaan, dan lydt de Independentsche krÿgsmagt aanmerkelÿke schade, waar zÿ hen in kleine of gedetacheerde partÿen ontmoeten.

Bÿ mondelingsche berigten vernemen wÿ met de Eliza, dat de Independenten te Burburate, eene plaats slechts eenige mÿlen ten oosten van Puerto Cabello, waar de Eliza hare lading ingenomen heeft, eenige troepen hebben.

Z. M.'s brik de Merkuur vertrok op Maandag van Puerto Cabello, (men veronderstelt naar Bonaire) en men dacht dat zÿ den volgenden dag zoude terug vertrekken, maar tot den dag van de laatste berigten was zÿ nog niet te Puerto Cabello aangekomen.

De brik Fox, Blowfield, kwam alhier op Donderdag van Puerto Cabello aan, hebbende aan boord omtrent 60 passagiers en 140 troepen, welke laatste naar St. Fé bestemd waren. Bÿ dezen aankomst vernemen wÿ, dat Puerto Cabello een toneel van eene algemeene ontsteltenis aanbood. De buiten stad is geheel vernield geworden en de inwoners bevolen binnen de stad te wÿken, welke verschanst is geworden, en daar en boven nog zoo versterkt is, dat men dacht, dat dezelve een zeer langen tÿd alle aanvallen van de Independenten zou uitbouden. Men meldt ook, dat er levensvoorraad in overvloed was, en er was bevolen geworden, dat alle personen, welke meer bezaten, dan zÿ tot hun gebruik behoefden, dezelve aan des konings magazÿnen moesten uitleveren.

Kapitein Blanko, welke eene partÿ guerillas commandeert, trok eenige dagen geleden San Carlos binnen, na de weinige Independentsche troepen verslagen te hebben, welke deze plaats bezetteden. Men meldt, dat hÿ alle weerlooze inwoners, welke in zÿne handen vielen, vermoord heeft, en zelfs niet de ongelukkige gekwetsten, welke in het hospitaal lagen, gespaard heeft, namelÿk die, welke in den slag van Carabobo gewond waren.

Kolonel Lorenzo vertrok eenige dagen geleden, met 250 mannen, uit Puerto Cabello, met hetzelfde oogmerk en werd gevolgd op laatstleden Woensdag door kolonel Moreno, (onlangs van Spanje gekomen) met 1000 mannen meer. Het blÿkt uit deze omstandigheden, dat de koningszinden het sÿstema hebben aangenomen, om den oorlog met guerillas partÿen doortezetten, hetzelve zoo noodlottig en verwoestend kan worden, als de daden van den bloeddorstigen Boves.

De afgezanten van generaal Bolivar, die onlangs te Puerto Cabello in het fregat Arethusa ter scheep gegaan waren, om met het Spaansche gouvernement in onderhandeling te treden, kwamen in het begin van April te Kadix aan, benevens verscheidene afgezanten van Amerika.

Door den aankomst van een vaartuig van New York, ontvingen wÿ ons paket van de Nationale Advokaat tot den 16den Juny, waaruit wÿ de voor onze lezers belangrÿkste artikelen getrokken hebben, en in ons dagblad van heden medegedeeld.

Wy ontvingen over St. Thomas Glasgow nieuwspapieren tot den 14den Mei. Zÿ behelzen hoofdzakelÿk berigten aangaande de zaken van het Turksche rÿk; waaruit schÿnt dat de Grieken in geheel Europisch Turkyen met den geest der vrÿheid bezield zÿn, en zich verzamelden om zich bÿ den standaard te vervoegen, welke tegen de verhevene Porte opgerigt is.

Eene algemeene omwenteling had plaats in Brazilien in de maanden van Maart en April. Bahia, Pernambuco, en Rio Janeiro hebben de Portugeesche constitutie aangenomen, en de koning was gedwongen alles wat de Insurgenten hem voorsloegen, aan hen toetestaan. Men berigt dat de militairen alleen deze verandering hadden bewerkt, met zeer weinig bloed vergieten.— Deze gebeurtenissen zÿn ongetwÿfeld het begin van eene stelregel, welke dat land van deszelfs moederland zal scheiden; en waarschÿnelyk vereischt het slechts een zeer korten tÿd voor de daarstelling van vrÿheid in geheel Portugal, als wel in Spaansch Amerika. Verscheidene brieven ter dezer gelegenheid geschreven, behelzen verschillende opinien, tot de gepastheid der maatregels. Eenige zien een ongunstigen uitslag voor enbrengen bÿ het gevaar van alle nieuwigheid in een land dat uit zulke eene bevolking van slaven bestaat; maar men berigtte aan den anderen kant, dat de volmaakste eendracht welke er heerscht de uitwerking konde hebben, om alles in order te houden.

Uittreksels van eenen brief van Puerto Cabello, gedagteekend den 16den July 1821.

"De wapenstilstand door Bolivar voorgeslagen, heeft geen plaats gegrepen, wyl hy in dezelve eischte, dat de krygsverrigtingen van ons leger in het koningryk Santa Fé zouden ophouden, en insgelyks die der guerillas in de vlakten, genaamd de Llanos, voornamelyk dat van Urute, welke met 500 kavaliersten Remigio Ramos verslagen heeft, en van dezelve 400 paarden heeft ontnomen, en die daarenboven alle zyne manschappen gedood heeft, dit geschiedde tusschen Calabozo en Pao. De guerillas van Blaca hebben San Carlos weer hernomen, en die van Eugenio Olavarrie namen bezit van Montalvar."

Uittreksel van eenen brief van den gouverneur Escalona, gedagteekend Cumarebo den 17den dezer.

"Daar ik het gevaarlyk vond, om in Coro te blyven, na dat de partyen van Casigua zich ten gunste van den vyand verklaard hadden, trok ik terug op deze plaats. Ichauspe vermoedende, dat myn terugtogt misschien in wanorder zoude plaats hebben, vervolgde my in overhaast; ik bood hen front om hen te bestryden, zonder op het voordeel van een gunstiger positie te wachten. Zyne kolom van 700 man werd welhaast verstrooid, met een zwaar verlies, en er liepen verscheidene omstandigheden te zamen, dat dezelve niet geheel vernield waren, Wy hebben evenwel de voldoening, dat onze troepen den grootsten moed aan den dag legden, en dat men op hen als op oude soldaten kan rekenen.

"Binnen twee dagen zal ik naar La Vela terug trekken, en vervolgens naar Coro, de bende van Casicure zynde thans zeer verzwakt. Er was ook eene divisie van Maracaybo op marsch, welke aldaar van Cundinamarca was aangekomen, om het overschot der benden te verstrooyen."

Op den laten avond van gisteren ontvingen wÿ van onzen verpligtenden correspondent, eenige dagbladen van de Nationale Advocate tot den 2den dezer, gebragt per de schoener Abigaël, in 17 dagen reis. Na een verhaastend overzien derzelven hebben wÿ geene staatkundige tÿdingen van eenig gewigt in dezelven gevonden.

De schoener St. Helena, kapt. Coreÿ, en de brik Ladies' Delight, beide van dit eiland, zÿn behouden aangekomen, de eerste te Philadelphia, en de laatste te New-York, den avond voor het vertrek van de Abigaël.

De koning van Portugal vertrok op den 26sten April van Rio Janeiro, vergezeld door de gansche koninglÿke familie, behalve den prins van Braziliën. Alles was in gerustheid in dat gedeelte tot op den 12den Mei, de dagteekening van de jongste advisen.

Een brief van Madrid de dato 10den April meldt: "Het is met veel genoegen, dat ik U te berigten heb van iets meer dan enkel vooruitzigt, van de erkenning der onafhankelÿkheid van Zuid Amerika, door het Spaansche gouvernement, hetwelke zal, indien het aangenomen wordt, perk stellen aan verdere bloedvergieting, aan de andere zÿde van de Atlantische zee. De onderhandelingen, welke nu plaats vinden, zÿn van eene zeer gunst verkrÿgende natuur."

Getrouwd
J. W. G. JUTTING,
Weduwenaar van T. P. J. M. ELSEVIER.
met
HELENA CORNELIA MULLER.
Curaçao den 15den July 1821.

AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

NEW YORK, DEN 7DEN JUNY.

Van Buenos Ayres.—Door een vaartuig van Philadelphia heeft men berigten ontvangen van Buenos Ayres tot den 8sten April, op welk tydstip men als nog in die plaats geene tyding had van den val van Lima. Ramirez had Buenos Ayres gedreigd intesluiten; de troepen te Monte Video hebben verlof van den gouverneur bekomen om, naar verkiezing, naar Portugal terug te keren, en hem verpligt te verklaren, dat hy de constitutie, welke op til was, zoude erkennen.

De jongste berigten van Buenos Ayres, tot het einde van April, melden dat er in die stad de grootste ontreering heerschte. Men verneemt, dat er weldra een oorlog met Portogal zoude uitbarsten. Verscheidene malen werden er vreemde zeelieden geprest, om eene flotilla tegen Ramirez uitterusten. Er werden zes mannen met geweld van twee Amerikaansche vaartuigen, welke te Enseñada liggen, genomen; na eenige uren met de beenen aan een blok vast te hebben gezeten, zyn zy gekneveld geworden, en op paarden gebonden, en te Buenos Ayres gebragt, alwaar na eenige uren in gevangenis te hebben doorgebragt, waren zy aan boord van de flotilla gezonden, maar door voorspraak van den Amerikaanschen consul, werden zy ontslagen.

Eene proclamatie, welke door den gouverneur reeds is afgekondigd, werd door de junta hernieuwd, met nadrukkelyker woorden, bevelende dat alle vreemdelingen, die reeds twee jaren in het land gewoond hebben, de wapens zouden opnemen, en zich als soldaat in te laten schryven. De Britsche kooplieden hebben eene vergadering gehouden, en een sterk vertoog aan kapitein O'Brien, de oudste zee officier in Buenos Ayres, tegen die order gedaan, betuigende hun besluit, om liever het land te verlaten, dan zich aan die order te onderwerpen. Dit werd door kapitein O'Brien met eene bitste aanmerking aan den gouverneur bekend gemaakt, welke hem zeer beledigd had.

Het antwoord van den gouverneur was, als dat de wet moet uitgeoefend worden; dat indien de Britsche kooplieden besloten hebben het land te verlaten, dat zy het vryelyk konden doen (en in antwoord op een verzoek van tyd, om hunne bezigheden aftedoen) zeide de gouverneur verder, dat er geen tyd zoude bepaald worden, dat zy zelven den tyd konden bepalen, doch dat zy zoo lang zy zich hier ophouden, zich aan de wet moeten onderwerpen. Tot den tyd der laatst ontvangene berigten, waren alle de Engelschen gedreigd, en eenige waren bezig toebereidselen te maken, Buenos Ayres te verlaten.

Don Juan Martin Puyerredon, voor verscheidene jaren directeur van de Vereenigde Provincien, kwam van Monte Video, na eene bannissement van 12 maanden; hy had eene zeer sterke party en velen waren van gedagten, dat hy weder aan het hoofd van het gouvernement zoude geplaats worden.

Don Martin Rodriguez had onlangs by eene publicatie zich zelve voor de drie volgende jaren tot gouverneur verklaard. Artigas is gevallen, waarschynelyk om nooit meer optestaan

en is naar Paraguay gevlugt, waar hy gevangen gehouden werd, door een Franschman genaamd Francis, gouverneur van die provincie.

Generaal Ramirez, die thans aan het hoofd is van de party, welke eens Artigas toegedaan was, was bezig eene krygsmagt in de binnenlanden opterigten, met het vaste oogmerk, om de stad Buenos Ayres aantevallen, de personen die thans de magt hebben aftezetten, en anderen, welke zyne zaak gunstig zyn, in de plaats te stellen.

Generaal Carrera, was omtrent 200 mylen in de binnenlanden aan het hoofd van circa 300 mannen, en heeft onlangs eene overwinning over den gouverneur van St. Louis behaald, welken wederstand bood met 500 man. Hy heeft alle communicatie met Chili afgesneden, behalve aan eenige vreemdelingen, welke by den doorgang liet. Zyn vermoedelyk oogmerk was om met Ramirez mede te werken, en Buenos Ayres aan hen te onderwerpen, en indien zy eene vereeniging konden bewerkstelligen, twyfelt men niet aan het welgelukken van hetzelve.—

Zy hebben beide eene zeer sterke party in Buenos Ayres, en hunne bitterste vyanden erkennen dat er in Zuid Amerika de weerga van Carrera voor zyne oprechte patriottisme en talenten niet gevonden wordt.

O'Higgins, de directeur van Chili, werd beschouwd als het werktuig van generaal San Martin, en daar hunne party alle de wapens in het land had, en gevolgelyk alle de magt, waren de vrienden van Carrera gedwongen zich stil te houden. De juiste berigten van San Martin, beheizen dat hy 30 mylen van Lima geretireerd was, maar men dacht dat hy ten laatsten zyn oogmerk of door krygsmagt of door list zoude verrullen.

De voortbrengsels van het land waren buiten gemeen schaars, en op eene ongehoorde prys, en de markt opgevuld met alle soorten van goederen. De rivier was opgevuld met schepen, en vele vaartuigen zullen verpligt zyn op ballast te vertrekken. Geld was er zeer schaars en geene veiligheid voor personen of eigendommen.

Het schynt dat Spanje niet van voornemen is Floridas overtegeven, voor en alèer het laatste oogenblik, by het traktaat bepaald, daar is, het welke zes maanden is. Dit is zeker onbeleefd, en zekerlyk zeer ergerlyk en ontroerend voor het gouvernement, daar men alle toebereidselen gedaan heeft om bezit te nemen, maar het schynt, dat de Don tot op het laatste zal aanhouden.

De gal koorts te Havana.—Men heeft gemeld in een brief, gedagteekend Havana, 12den Mei, dat de gal koorts sterk in die plaats regeert, en zeer vernielend was voor de vreemdelingen.—*Phil. dagelyksche Adv.*, 5den Juny.

Een passagier in de Komeet, kwam te Charleston aan met vyf dagen van Havana, berigt, dat er op den 11den dezer te Havana eene proclamatie is afgekondigd, beveelende de uitrusting van 25,000 mannen als eene nationale garde.—*New York nieuwspapier*, 30sten Mei.

His Britannic Majesty's brig Raleigh, of 18 guns, capt. Blackwell, from Jamaica, last Maracaybo, arrived here on Sunday morning, and sailed again, for Santa Marth on Wednesday. On entering this harbour the Raleigh saluted, which was reciprocated by the Artillery Company.

On Wednesday arrived the schooner Eliza, Emery, master, from Puerto Cabello, with some passengers, and a cargo of mules for Jamaica. By this conveyance private letters were received, which state that lieut. col. Iturbe, and the commissioners from Spain, Sartorio and Barry, who arrived some time ago at Puerto Cabello, proceeded to St. Esteban, about a league distant, to meet the commissioners of general Bolivar, for the purpose of entering into conferences relative to the armistice, which we mentioned in our last had been proposed by the Independent chief. Subsequent accounts, however, inform us that they had not been able to bring matters to a pacific issue, and consequently there will be no interruption to the war, which we understand will be vigorously carried on by both parties.

Numerous guerrilla parties, are stated to have been formed in the interior, and if the accounts may be relied on, offer considerable annoyance to the Independent forces, wherever they meet with them in small or detached parties.

Verbal accounts by the Eliza, represent the Independents to have some forces at Burburata, a place only a few miles to windward of Puerto Cabello, where the Eliza took in her cargo.

His Majesty's brig Mercury, sailed from Puerto Cabello on Monday, supposed for Bonaire, and it was thought she would return on the following day, but up to the date of the latest accounts she had not arrived at Puerto Cabello.

The brig Fox, Blowfield, arrived here on Thursday, from Puerto Cabello, having on board about 60 passengers, and 140 troops, the latter said to be destined for St. Fé. By this arrival we learn that Puerto Cabello presented a scene of general confusion. The outer town has been nearly destroyed, and the inhabitants ordered into the city, which had been entrenched and otherwise so strongly fortified, that it is thought it will hold out against any attacks of the Independents for a considerable length of time. Provisions are stated to be plentiful, and all persons who had more in their possession than they had immediate use for, were order to deliver them into the king's stores.

Captain Blanco, who commands a guerilla party of 500 cavalry, entered San Carlos a few days ago, and having routed the few Independent troops who occupied the place, is stated to have massacred every one of the defenceless inhabitants who fell into his hands, not even sparing the unfortunate men lying sick in the hospital, who were wounded at the battle of Carabobo.

Colonel Lorenzo sallied a few days ago from Puerto Cabello with 250 men, for the interior, and was followed on Wednesday last by lieut. colonel Moreno (lately from Spain) with 1000 more. It would seem from the circumstance of their sending out small parties, that the Royalists are adopting a system of guerilla warfare, which perhaps in its consequence may prove equally shocking to humanity with the dreadful acts of the late blood thirsty Boves.

Extract of a letter from Puerto Cabello, dated 15th July, 1821.

"The armistice which Bolivar proposed, did not take place, because he demanded that the operations of our army in the kingdom of Santa Fé should be stopped, as also those of our guerillas in the Plains, called Llanos, and particularly that of Urutia, who, with 500 cavalry routed Remigio Ramos and took from him 400 horses, with all his men, between Calabozo and the Pao. The guerillas of Blanco have retaken San Carlos, and those of Euginio Olavarria took possession of Montalvan.

Extract of a letter from Governor Escalona dated Cumarebo, 17th instant.

"Finding it rather dangerous to remain in Coro after the parties of Casigua had declared in favor of the enemy, I fell back towards this place. Ichausps presuming that my retreat would be effected in disorder, pursued me precipitately, and I had to face and fight him without the advantage of assuming a position. His column of 700 men became very soon dispersed, with immense loss, and if not effectually destroyed it was owing to several opposing circumstances. We have, however, the satisfaction that our troops displayed the greatest valor and fortitude, and I may now boldly rely on the efforts of warlike soldiers.

"Within two days I will return to La Vela, and successively to Coro, the gang of Casicure being at present much weakened From Maracaybo a division, composed out of the 700 men arrived there from Cundinamarca, has been marched towards the latter place, for the purpose of destroying the remnant of the factious bands."

By the arrival of the sloop William Henry, from New York, we received our files of the National Advocate, to the 16th of June, from which we have transferred into our columns of this day, such articles of interest to this community as they contain.

By way of St. Thomas, Glasgow papers have reached us to the 14th of May. Their columns are chiefly occupied with accounts of the affairs of the Turkish empire, from which it appears that the Greeks in all European Turkey, are animated with the spirit of liberty, and were crowding to join the standard raised against the Sublime Porte.

The revolution in the Brazils has been completed. All the provinces of that extensive country have now adopted the Portuguese Constitution. These events are doubtlessly the commencement of a system which will separate that territory from the parent state, and probably a very short time will suffice for the establishment of liberty in all Portuguese as well as Spanish America. Various letters written on the occasion, contain different opinions as to the expediency of the measure. Some augur unfavorably of the result, and alledge the danger of all innovation in a country where a slave population predominates; but it is stated on the other hand that the perfect unanimity that prevails may have the effect of keeping all right.

The commissioners of general Bolivar who lately embarked at Puerto Cabello in the frigate Arethusa, to treat with the Spanish government, arrived at Cadiz in the beginning of April, and also several deputies from America.

A letter from Madrid of the 10th of April says:—"It is with much satisfaction that I have to inform you of something more than a mere prospect of the acknowledgment of the independence of South America, by the Spanish government, which will, if admitted, put a stop to any further effusion of blood on the other side of the Atlantic. The negociations which are going forward, are of a very conciliatory nature."

Late last evening we received from our obliging correspondent, files of the National Advocate to the 2d inst, brought by the schooner Abigail, 17 days passage from New-York. After a hasty perusal of them, we do not find any political intelligence in them of much importance.

The schooner St. Helena, Corey, and brigantine Ladies' Delight, both from this island, had safely arrived; the former at Philadelphia, and the latter at New York the evening before the Abigail sailed.

The king of Portugal sailed from Rio Janeiro on the 26th April, accompanied by all the royal family, except the Prince of the Brazils. All was tranquil in that quarter up to the 12th of May, the date of the latest advices.

The House of Assembly at Antigua have agreed to forward a memorial to his majesty, on the distressed state of the agriculture and commerce of that island, with a view of obtaining that relief so necessary to save persons interested in the property and affairs of the island, and the sister colonies, from impending ruin.

The following is an extract of a private letter, dated Tortola, May 8:—"We have, since our late unfortunate gale, had a great drought; our crops are already spoiled for this and the ensuing year. Last year this island made from 2500 to 3000 hogsheads of sugar. This year it will not make 250 hogsheads. The earth is completely parched, and nothing that is put into it survives. Canes have been put into the ground three times, and each time has the planter's expectation been disappointed A project has been set on foot which I sincerely hope may succeed; it is the colonization of Crab Island, which is about ten hours' sail to the leeward of this place, and about seven or ten miles to the windward of Porto Rico It is claimed by the English, Spanish, and Danish governments, but should the British government send the force that is required (500 men), I think no other government would interfere. It is now inhabited by a few wood cutters. It is a delightful country, about twenty miles long and eight broad—a perfect level, with one exception, and well watered.—There is but one hill on the whole island; the soil is of a rich black loam, and capable of producing canes, cotton, coffee, and all kinds of vegetables which flourish in tropical regions.—Here our poor negroes are watering the parched earth with the sweat of their brows, and absolutely in a state of starvation. In Crab Island their work would be easy and food abundant, particularly plantains and bananas, which grow spontaneously. Crab Island is capable of making from 25 to 30,000 hogshead of sugar.—Here we are toiling for a support which this poor place relaxes to yield, while by our side is an island, which, compared to this, is a paradise.

REVOLUTION IN MEXICO.

"*Havana*, *May* 1.—I avail myself of the sailing of the schooner Jane, to forward you a regular file of papers. There is an arrival today from Vera Cruz, with accounts from that city to the 12th ult. It is said by her that the Vice Roy of Mexico has been dethroned, and a new Junta formed. Deputies have been appointed by the Junta to go to Spain, and request a king from the Cortes, to be selected out of the royal family, and to reside amongst them, and to acknowledge the independence of Mexico. I give you the intelligence as I received it: it is certain, however, there has been a revolution in that country."

MASSACRE AT MANILLA.

The following letter from *Macao*, (in China,) Nov. 24, we are sorry to observe, ascribes the late shocking affair at this place to the Spaniards, to whom those islands belong:—

"At Manilla, on the 9th day of October last the Indians, in a large body, excited by the Spaniards, rose and commenced the massacre and plunder of all the foreigners they could lay their hands on, and continued the bloody business until the afternoon of the 11th. Never was there a more diabolical or atrocious breach of the laws of hospitality, religion, and humanity perpetrated! What renders it particularly abhorent to the rules of civilized society was its being committed before the eyes of the captain general, and all the constituted military and civil authorities, without producing the discharge of a single musket to save those defenceless and unfortunate strangers living under their protection! The several governments to whom those unfortunate sufferers belong, ought to demand redress, and have the heads of the Manilla government, the Spaniards who excited the Indians, and the ringleaders of the assassins, severely punished The French are supposed to have lost 212,000 dollars plundered; and the Chinese, who were assassinated to the number of 85, it is supposed, have lost a much more considerable sum."

Slave Trade.—We subjoin a short extract from the correspondence just published in the Parliamentary papers on the slave trade. It exhibits one of the most disgusting pictures of human brutality that ever came under our observation. The case is that of a boat, of eleven tons, the property of a Portuguese governor, having packed on board it, for a voyage across the Atlantic, no less than *seventy one human beings!* The condition of these unhappy creatures is thus described in the words of a British officer, who states facts appalling to every feeling heart:

Extract from a declaration of B M. Kelsy, Esquire, commanding his majesty's sloop Pheasant.

"I do declare, that the state in which these unfortunate creatures were found, is shocking to every principle of humanity; seventeen men shackled together in pairs by the legs, and twenty boys, were on the ashes in the main hold, a space measuring 18 feet in length, seven feet eight inches main breadth, and one foot eight inches in height, and under them the yams for their support. One of these unfortunate creatures was in the last stage of dysentery. On their being released from irons their appearance was most distressing, scarcely any of them could stand on their legs from cramp and evident starvation. The space allowed for the females, thirty-four in number, was even more contracted than for the men, measuring only nine feet four inches in length, four feet eight inches main breadth, and two feet seven inches in height."